PAHALILIĞA VE İŞSİZLİĞE KARŞI

uyanış

UYANMAK İÇİN UYANMALI UYANMAK İÇİN UYANMALI

TARİH: 22.4.1978 SAYI: 12 FİATI: 250 KURUŞ

İşçi sınıfı yörüngesinde birlik mücadele, dayanışma için 1 mayıs'a katıl!

Dünya İşçi Sınıfının parababalarına karşı uluslararası ölçüde verdiği mücadelenin sembolüdür 1 Mayıs. Böylesi bir günde üzerimize düşen görev: çeşitli halk katmanlarının parababalarına karşı verdiği mücadeleyi, İşçi sınıfımızın ve onun siyasi örgütünün yörüngesinde örgütlemektir.

İşsizliğin ve pahalılığın bir kâbus gibi üzerimize çöktüğü şu günlerde, 1 Mayısın yani birlik - mücadele ve dayanışmanın büyük bir önemi vardır.

İşçi sınıfımızın kurtuluşu tüm yurttaşlarımızın kurtuluşunu getirecektir. İşçi sınıfımız hergün, her saat toplumun öncüsü olduğunu göstermektedir. Gençlik, yoksul köylülük, esnaf memur ve tüm değer yaratan yurttaşlarımız bunu bilmeli ve işçi sınıfımızın sömürüye - zülme karşı yürüttüğü mücadeleye katılmalı, desteklemelidir. İşçi sınıfının yörüngesinden kopuk olarak yapılan birlik, mücadele ve dayanışma bizleri bir yere götürmez.

77 bir Mayısına güle - oyna-

(Devamı 2. Sayfada)

Devlet eliyle demir ticareti kimlere yarıyor?

Geçtiğimiz aylarda hükümet, demir ve çimento satışının Devlet eliyle yapılacağını açıkladı. Dağıtım işi Vali ve Kaymakam başkanlığında dağıtım komiteleri kurularak yapılacak.

Hükümet bu kararıyla aracılığa ve karaborsacılığa karşı bir önlem alındığı yönünde bir açıklama yaptı. Ve şu gerçekler ortaya çıktı. Demir ve Çimento'ya % 30 civarında zam yapılmasına rağmen, bu malların piyasadan daha ucuz olacağı göze çarptı.

Bunun üzerine parababaları yaygarayı kopardı: «Milletiyle ticaret yapan devlet en kötü devlettir» diye bastı kalayı.

Öyle ya Ticaret adlı vurgun onların hakkı. Bu haktan vazgeçmek kıyamet alemeti sayıldı.

Küçük esnafa ceza keserek pahalılığı önliyeceğini sanan bir yetkili «Bu memlekette ticari namus kalmadı» diyerek asıl namussuz Tefeci-Bezirgan büyük vurguncuları varsın gizleye dursun. Onlar için bu vurgunlar namus davası sayıldı.

Acaba gerçekten yüksek memurlar ve vali, kaymakamlardan oluşacak dağıtım komiteleri çalışsa bile ne olacak.

Yüksek memurlar dediğimiz, yüksek kapıkullarıdır. Onlarda yükseklerine kuzu gibi uyuvermişlerdir. Ve nedenli çalıp çırparsa o denli «becerikli», «sorumlu», «Şerefli» sayılıp yükselmeye eğitilmişlerdir. Kendi küçük hırsızlıklarıyla büyük hırsızlıkları meşru görmeye, göstermeye şartlandırılmışlardır.

«Gizli İşsizlik» gibi toplumu

(Devamı 3. Sayfada)

Çarşı - Pazar

Bu sütunda söylenecek çok şey var. Ama; gel gelelim, gel görelim dilimiz varmıyor yazmıya. Çünkü eskiden beri söylenen bir söz vardır. «Bu fasulya 7.5 lira hem kaynasın hem oynasın». Şimdi ise ne kaynatmaya nede oynatmaya gücümüz var. Fasulyanın fiatı 37.5 lira Bunun en güzel örneğini pazarda görmek mümkündür. Ben de öyle yaptım.

Geçenlerde pazara çıktım, dolaşmıya başladım. Pek görmedim filesini doldurmuş gülerek evine giden kişiyi. Ve soralım dedik fileleriyle cepleri ufalan kişilere.

«FİLEYİ KAÇA DOLDURDUNUZ?» diye

Biz uyanış muhabiriyiz bir kaç soru sormak istiyorum size.

—Pazarda ne kadar alış - veriş ettiniz?

Ben..... resim çekmeyin ne olur,

Resim çekmiyeceğiz. Resim çekme...

Resim filan çekmeyin, bizimki mutasıptır.

400 lira

Her hafta 400 liralık mı alış - veriş ediyorsunuz?

400 - 450 lira ediyoruz.

Bir hafta yetiyor mu bu yiyecek?

5 gün yetiyor. Tabi kıymayı eti kasaptan almak şartıyla

Haftalık gideriniz ne kadar oluyor tahminen?

Bizim, 1000 lira gidiyor yemek masrafı

Beyiniz ne iş yapıyor?

Şöför

Ne kadar aylık alır?

6000 lira

Kaç kişilik bir ailesiniz?

5 kişiyiz

6000 lira yetiyor mu?

(Devamı 3. Sayfada)

Siyasette baş olmak!..

Bilindiği gibi ülkemiz ekonomik bir bunalım içinde bulunuyor. Bunalımın göze batar belirtileri ise hergün artarak devam eden işsizlik ve pahalılık oluyor. Dün MC eliyle, bugün CHP hükümeti eliyle bir avuç parababası vurgun ve soygunlarını işçilerin, yoksul köylülerin ve dar gelirli memurların sırtına rahatlıkla vuruyor, vurabilmektedir. Neden? Onun nedenini bu köşeden hep tekrarladık. Bir yol daha tekrar etmekten bıkmayacağız: Parababaları, sendikasında, Partisinde, derneğinde, yani AP'de, MHP'de TÜSIAD'da MESS'te Holdinglerde ve bilmem, nerede örgütlendikleri ve bizleri de örgütsüz bırakabildikleri için bunu yapabiliyor ve yapacağa benzerler..

Hükümetler geliyor, hükümetler değişiyor. Değişmeyen bir tek şey var: bizlerin İŞSİZLİK ve PAHALILIK'tan bir türlü kurtulamayışı. Dün MC eliyle toplu işten çıkartmalar, zamlar ve katliamlar yapılıyordu. Bugün ise bizlerin oylarıyla meclise 214 Milletvekili sokmuş ve bizlerin sözde «umud-u durumuna gelen Ecevit eliyle, Uluslararası Para Fonu'nun Parababaları yararına ve biz işçilerin yoksul köylülerin yüzde yüz zararına önerdiği, toplu işten çıkartmalar, ücret dondurması, zam ve paramızın değerini düşürme tek tek yapıldı ve yapılıyor. «Umud»umuz olan hükümet ise başka çare olmadığını söylüyor. «70 sente muhtaç» olma durumundan çıkmanın başka yolu yok demagojisini yapıyor. Bunun başka yolu var. Var ama iktidar bunu görmek istemiyor. Para - Fonunun kölelik zinciri yerine, komşumuz olan, Sosyalist ülkelerle ticaret ilişkilerimiz artırılabilirdi.

Malımızı Batı'dan üç - dört kat daha pahalı alan; bize en az üç - dört kat daha ucuza mal satan sosyalist komşu ülkelerle şuurlu dış ticarete yönelinerek hazine «tamtakır - kurubakır» olmaktan çıkarılabilirdi. Böylecede Para Fonunun kölelik anlaşmalarına da hayır denmiş olurdu.

Askercil ve bürokratik Devlet cihazı yerine, ucuz Devlet konarak, gereksiz masraflardan kaçınabilinirdi. Bütçemize ağır bir yük olan askeri ve bürokratik masraflardan yapılan tasarruflarla, Ağır Sanayi yatırımlarına yönelebilinirdi.

Ancak böylesi bilinçli bir dış ticaret ve ucuz devlet politikasının izlenmesi halinde paramızın değeri düşmeyecek ve mallarımız değerini bulmuş olacak ve işsizlerimize iş bulunacaktı.

CHP iktidarı bunu yapmadı. MC iktidarının yaptığını yaptı ve yapıyor. Neden? Çünkü CHP'de işçilerin ve yoksul köylülerin siyasette baş olmasından değil, kuyruk olmasından yanadır. İşçilerin Siyasete baş olmasını istemeyen hiç bir siyasi parti, ne denli «sol» görünürse görünsün sonunda Sabancılara, Koçlara ve benzerlerine yarıyan iş yapacaktır. CHP'de bunu yaptı, yapıyor ve yapacaktır.

İşsizliği ve Pahalılığı, zamları ve zulmü ancak biz işçilerin - yoksul köylülerin İktidarı yıkabilir. Kurtuluşumuz kendi eserimiz olacaktır. Kurtuluşumuzun ilk adımı ise örgütlenmektir: Derneğinde, Sendikasında, Kooperatifinde ve Partisin'de örgütlenip güçlenmektedir. Örgütlendikçe siyasette BAŞ olacağız. Siyasette BAŞ oldukça da kurtuluşumuzun metodlarını bir bir öğrenip uygulayacağız. Uyguladıkça kurtulacağız.

Siyasette Kuyruk olarak kaldıkça parababalarının vurgun ve talanının yükü hep bize yüklenecektir.

— Uyanış —

Adı büyük kendi küçük

Asgari geçim indirimi

- ASGARİ GEÇİM İNDİRİMİ DE KEMERLERİ GEVŞETMEYECEK
- EKMEK PARASINDAN BİLE VERGİ KESİLİYOR

Soru: Adı büyük kendi küçük olan şey nedir?

Cevap: Asgari geçim indirimi

Evet adı gerçekten büyük İddasıdır. Vergi yükümlülüklerinin yaşaması için zorunlu fizyolojik ve kültürel ihtiyaçları karşılayacak. Ama 1966 dan bu yana değişmeye değişmeye öyle ufalmışkı, işte örneği; Asgari geçim indirimi

(Devamı 2. Sayfada)

Eğitim Köşesi

Bizim eğitimimiz:

Yalnız masa başında gerçekleşmez.

Bizim eğitimimiz:

Düşünce ve davranış birliği içerisinde
Semineriyle, sohbet toplantısıyla
Kitabıyla, filmiyle
Broşürüyle, tiyatrosuyla
Gecesiyle, mitingiyle
Greviyle, türküsüyle
Tezgah ve makine başında
Sigara molasıyla
Yemekte, arabada
Şubede, merkezde
Yolda, tarlada
Fabrika kapısında

Kısaca:

Günlük mücadelede sosyal pratikte gerçekleştirilen eğitim olacaktır.

YALNIZ ÜRETMEK İÇİN DEĞİL
YÖNETMEK İÇİN DE ÖĞRENECEĞİZ

İşsizlik pahalılık cehenneminde yakılan sevgili kardeşlerimiz; Sizlerle bu köşede onbeş günde bir eğitim yapacağız. Ancak, yukarıdaki dizelerde de belirtildiği gibi biz ezilenlerin eğitimi için bu köşe yeterli olmayacaktır, olmamalıdır. Bizler ezilen sınıf ve tabakalar olarak hergün, her saat, kendimizi ve çevremizi eğitmek zorundayız. Böyle sıkı bir çalışma ancak yedibin yıllık bezirgan toplumun emperyalizmin kültürünü beyinlerimizden silip, bizlere kurtuluşun yolunu gösterebilir.

Eğitimimiz belirli bir plan çerçevesinde olacaktır. Ayrıca bu köşeyi hazırlarken yararlanacağımız kitapları ve kaynakları burada vereceğiz. Böylece de konuları derinlemesine incelemek isteyenlere yardımcı olacağız.

Eleştirileriniz eğitim köşemizin düzenini sağlayacaktır.

UYANIŞ

Halk Dersleri

İşçinin başı da dikçe, hani. Bizim Köylü, Esnaf gibi yılgın değil. Ağayı görünce gagası yere düşmüyor. Bey'in önünde dili, damağı kurumuyor. Karşısındakinin gözünün içine bakıveriyor. Alnı açık, Gözü de pek işçinin.

Tahsildar görünce kaçmıyor. Candarmayı, «Pulusu» görünce «elindeki çapası yere düşmüyor!» «Kanun var!» diyor. Kanun önünde, sen de, ben de, Ağa da, Bey de bir adam. Kula kul olunmaz.

Adam adamı yer mi?
Hem yer, hem yemez.

«Yiyecek, aman.» der de pusarsan, yandın. Kurt yemez insanı, insanın yediği denli.

«Ben kendimi yedirmem.» dersen, adam adama pek kolay dokunamaz.

İşçi bunu öğrenmiş, gelmiş. İşçide iş var. Sapa damın Köylüsü, batak dükkânın Esnafı o değilmiş öncesi sanki. Yiğit, başka adam olmuş dünün Köylüsü ve Esnafı İşçi olur olmaz. Memleketten, Başkentten, Gâvurun fabrikasından, Müslümanın boynu bükülüğünden söz ediyor işçi. «Bu böyle gitmez.» diyor işçi.

Yalnız diyor mu? Hem söylüyor, hem söyletiyor... Hele bak. Dûne dek dut yemiş bülbül gibi susardı okur - yazarlar. Nice parlak aydın kişilerin de dillerini İşçi çözüyor.

«Vatan, Millet! Sakarya!» diye nutuk atmalardan başkasını bilmezlerdi. Efendileri yasak etmiş. Onlar da dut yemiş bülbülce susmuşlardı.

Ağzını açmaya kıyışamayan nice kırk tilkili Politikacıyı şimdi dinle:

«— Bu bozuk düzen, düzelmelidir!»

Dedirtiyor felek ona. Partiler kuruluyor, Partiler dağılıyor, Sendikalar, Dernekler, Cemiyetler, Kooperatifler, Kulüpler kuruluyor ve habire dağıtılıyor. Hep o işçilerin yöresinde.

DEDE HANDE

1 Mayıs'a Katıl!

(Baştarafı 1. de)

ya, bayram kutlamaya gittik. O günün acı deneyleri hâlâ hatıralarımızdadır: Parababalarının saldıran bizlerin onlarca şehit vermesine sebeb oldu... Neden? Çünkü etrafında çelikleştiğimiz, içimize sindirdiğimiz, yörüngesine girdiğimiz İşçi sınıfının Siyasal Örgütünün düzenlediği bir eylemin içinde değildik: Kurmaysız ordular olarak cephede idik. Başsız gövde olmıyacağı gibi, başsız ordularda ordu olamaz.

Bağımsızlık - Demokrasi için başsız olarak toplanan kalabalığa, parababalarının makinalı tüfeklerle saldırısı bozgun yarattı. Belki de bazılarımız parababalarının bu kadar hayasız olduğunu 1 Mayıs Alanında öğrendik. Şunu kafamıza iyice çakalım:

— İşçi sınıfı olarak:

Eğer Partimiz etrafında halkalanmazsak; eğer Partimizi elimizle örmezsek; ezilen ve soyulan sınıfların mücadelelerini örgütleyip, desteklemezse, sınıfımızın tarihsel görevlerini yerine getiremeyiz.

— Gençlik, yoksul Köylülük, esnaf ve memurlar olarak:

İşçi sınıfının ve Partisinin yörüngesine girmezsek; mücadelesine katılmazsak parababaları cephesi karşısında başarıya ulaşamayız. Koçların, Sabancıların zam ve zülümlerine karşı koyamayız.

Bir Mayısa işçiler, yoksul köylüler, gençler olarak bu ruhla bu heyecanla daha güçlü olarak katılalım. 1 Mayısta parababalarının baskı ve tahakkümüne karşı tek bir yumruk olalım.

— Yaşasın İşçi Sınıfımız
— Yaşasın tüm emekli halkımız
— Yaşasın 1 Mayıs.

Uyanış'tan Uyarı Uyanış'a Uyarı

Sevgili Okurlarımız,

Epey bir aradan sonra yine yayın hayatına başlamış bulunuyoruz. Çıkmadığımız sürede, işsizlik daha da arttı. Pahalılık ise kartopu gibi yuvarlanarak büyüyor. Her gün bir iki vatandaşımız sokak ortasında hunharca öldürülüyor.

Gerici gazeteler çekilmez hale gelen hayat şartlarını gözlerden kaçırmak ve uzak tutmak için elinden geleni ardına koymuyor. «Anarşi» ve «bölücülük» yaygaralarını sürekli gündemde tutarak hedef şaşırtıyor. Bunu domuzuna da başarabiliyor. En babayiğit gecinen sol gazetelerimiz bile sis-duman perdesi altında boğulup kalıyorlar.

Sol gazetelerimiz ya toplumu tedirgin eden görüntüleri olduğu gibi sergiliyorlar ya da olaylardan kopuk bir takım teori sayıtlamaları ile kafa karıştırıyorlar. Halkın gazetesi olayım derken halktan uzaklaşılıyor. Bütün bunlar ise halkın bilinçlenmesi uğruna yapılıyor. Ancak becerilemediği ortada... Bunu bizler de tam becerdiğimizi söyleyemeyiz. Yapamadık, çünkü olaylar içine boylu-boyunca gireemedik. Olayların içine boylu boyunca uzanamayınca, olayçığı seçemedik. Dolayısiyle İşsizlik-Pahalılık mücadelesinde yönetici yönlendirici olamadık.

İşte UYANIŞ gazetesi uyanmak için: olayları yani halkın iş ve ekmek mücadelesi içinde olacaktır.

Bu mücadeleden çıkarılan canlı ve yaşanan gerçeklikleri yayınlayarak uyarma görevine devam edecektir. Uyardıkça uyanacak, uyandıkça uyaracaktır.

Bu görevimizde okuyucularımızın çaba ve eleştirilerinin elbette büyük katkıları olacaktır. Bu katkıların en önemlisini uyanışın okuyucularından gelen eleştiri ve öneriler yapacaktır.

— UYANIŞ —

Asgari Geçim İndirimi

(Baştarafı 4. de)

bekar bir vergi yükümlüsü için günde 5 lira. Haftada 35 ayda da 150 lira.

Eğer bekarsanız, günlük kazancınızda 2 ekmek almanıza ancak yetecek kadarsa, yani 6 lira kazanıyorsanız «dur bakalım» diyor devlet. «Senin yaşaman için zorunlu olan günde 5 lira. Kalan paradan vergi vereceksin»

Evliler için de farklı değil. Örneğin 3 çocuklu bir aileyi alalım. Bu aile için Asgari geçim indirimi günde 14 lira. Aile reisi eve 5 ekmek alacak parayı yani 15 lirayı kazandımı eli hemen uzanıyor: Vergi.

Evet Gerçekten de, ekmek parasından bile vergi kesiliyor yurdumuzda. Oysa ki verginin insanca denilecek bir yaşamayı sağlayacak beslenme, giyinme, barınma ve kültürel ihtiyaçları asgari ölçüde sağlayacak bir gelir düzeyinden sonra kesilmesi gerekiyor.

Yurdumuzda ise bu miktar değil bir ailenin insanca yaşamasını, 3 yaşında bir çocuğun ihtiyaçlarını bile karşılama..tan uzak.

Vergiyi verenler de kimler? Genellikle işçiler ve memurlar. Daha ücretleri ellerine geçmeden vergiler kesiliyor.

Siz hiç işçiler ve memurlar dışında aylık kazancı asgari ücret düzeyinde olupta, işçinin bir ayda verdiği gelir vergisini bir yılda veren gördünüzmü. Yada duydunuz mu?

«Hadi canım sende» demişsinizdir şimdi. «Bırak aylık geliri asgari ücret düzeyinde olanları, bir işçinin bir yılda kazandığını bir günde kazanıpta, o işçi kadar olsun gelir vergisi ödemeyen bir ton insan var.»

İşte bu büyük adaletsizliğe işçilerin ve memurların, yani ücretlilerin tepkisini biraz olsun azaltmak onları daha çok uyutabilmek için, ücretliler için Asgari Geçim indirimine 1968 yılında «özel indirim» adı altında günde 5 er lira daha eklemişler.

Böylece bekar bir ücretli için günde 10 lira, evli için 13 lira, bir çocuklu için 15, iki çocuklu için 17 liralık kazanç gelir vergisinin dışında tutulmuş.

Yani ücretliler için ekmek parası gelir vergisi dışında tutulmuş Ama bu ücretli ekmeğin yanında yemeyecek mi; barınmayacak mı, giyinmeyecek mi? Kimin umrunda.

İşte bu ücretliler için getirilen «özel indirim»de vergi adaletsizliğini önlemek bir yana azaltmadı bile. 1975 yılında milli gelirin %32 sini alan ücretliler gelir vergisinin ise %66 sını ödediler.

Demek ki ister Asgari Geçim İndirimi olsun ister özel indirim olsun, ister özel indirim olsun. Adları birer yutturmacadan ibaret. Vergi yükümlülüklerinin zorunlu ihtiyaçlarını karşılamakla uzaktan yakından ilişikisi yok.

Ama «halkın karnını aç bırak fakat umudunu kırmatktığını her zaman başarıyla uygulayan parababalarının sözcüsü siyasi iktidarlar ve «sözde muhalefet» ana muhalefet partileri asgari geçim indirimini dillerine doladılar. «Şöyle yükselecek böyle yükselecek», «şöyle yükselmeli, böyle yükselmeli» lafları arasında tozu dumana boğdular.

Konu MC hükümetleri döneminde Meclis gündemine bile girdiysede, «ne olduysa?» bir türlü birinci sıraya gelipte görüşülmedi.

Şimdi de aynı sakızı Ecevit hükümeti geveliyor. Hem de öyle bir geveliyor ki sakızın şekeri filan kalmadı. Gittikçe ufalıyor.

Adı önemli değil dedik. Yeni hükümetin dediğinin özü şu. «Asgari ücretten vergi alınmayacak» Bunun yalnız işçilere ve memurlara uygulanması eğilimi de var. Yani «özel indirim» yükseltilecek. Böylece ister bekar ol ister evli 5 çocuklu, yalnızca asgari ücret vergi dışı tutulacak.

Acaba öyle mi olacak? Sadece asgari geçim indirimi konusunda 4 aylık hükümet en az 4 kez fikir değiştirdi. Onun için ne dediğini kimse duruca kavrayamadı. Halen kafalarda bir soru var; Mart 1977 den itibaren mi geçerli olacak, Ocak 1978 den itibaren mi? Burası da belli değil.

Belli olan birşey varsa; o da Asgari ücretin jet hızıyla artan hayat pahalılığı karşısında gittikçe anlamını yitirdiği Asgari ücretin tesbit edildiği Aralık 1977 den bu yana hayat yaklaşık %20 pahalılandı. Asgari geçim indirimi yada özel indirimin asgari ücret düzeyine çıkartılmasıyla ücretlilerin eline geçecek olan 6 - 7 yüz liralık fark çoktan tüketilmiş olacak.

«Aman kardeşim» diyeceğiz birbirimize «keşke vergilerde fiatlarda eskisi gibi kalsaydı»

Evet kapitalist sistemin kaçınılmaz sonucu bu. «Alavera dalavera Halk mehmet nöbete» Siyasi iktidarında üzerinde, en tepede parababaları oldukça bu bozuk düzenin tüm pislikleri işçi sınıfının ve emekçi halkımızın sırtına yüklenecektir. Tabi gerçek «umut»lar, gerçek kurtuluş yolları bulunup bir avuç parababasının iktidarına son verinceye kadar.

ÇARŞI - PAZAR

(Baştarafı 4. de)

Kira vermiyoruz, oğlonoeye de gitmiyoruz. yemek, giyim işte o kadar, orta halli

Son yapılan zamlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Zamlar, evet çok pahalılık var Biraz idareli gitmemiz lazım

Hükümet son zamları yapması gereklimiydi?

Ben ne bileyim herhalde gerekiyordu ki yaptılar

Pahalılık ve işsizlikten kurtuluş yolu varmıdır.

Hükümet önliyemez ama geçmesido lazım. Ama bu kadar milletten nasıl başa çıkacak Esnaflar kendi kendilerine zam üretiyorlar.

Seçimde oyunuzu hangi partiye verdiniz?

Adalet partisine

Tekrar seçim olsa hangisine verirsiniz?

Vallah bilmiyorum. Adalete veririz herhalde.

Bir başka kişiyle

Ne kadar masraf ettiniz?

152 lira

Bu aldığınız yiyecek maddeleri kaç gün yetiyor?

2 - 3 gün

Her hangi bir işte çalışıyormusunuz?

Bir fabrikada işçiyim

Aylık geliriniz ne kadar?

2100 lira falan, asgari ücret yani

Kaç çocuğunuz var?

Çocuğumuz yok yeni evliyiz

Kiradamısınız?

Evet, 750 kira veriyoruz.

Son zamları nasıl karşılıyorsunuz?

Son zamlar çok fazla yapıldı. Yani karşılıyamıyoruz. Son yapılan zamlarla işçilerinde ücretlerine zam yapılması gerekir.

İşverenler şu görüşü savunuyor, savunmakla kalmayıp uyguluyorlar «İşçi ücretlerine zam geldimi mamüllerede zam gelmesi gerekmektedir» diyorlar. Siz ne diyorsunuz?

Onlar zam yapınca çok zam yapıyorlar, bizim ücretlere çok az zam yapıyorlar. Karşılamıyor, bize yapılan zamlar. Onun için onlar kar ediyorlar.

İşsiz bir kişi nasıl geçinir?

İşsiz bir kişi bilmiyorum nasıl geçinir. İşsizlik için ne yapılması gerekmekte bilmiyorum.

İşsizlik sigortası için ne diyorsunuz?

İyi birşey işsizlik sigortası olmalıdır

Seçimlerde oyunuzu kime verdiniz?

CHP sine verdim.

Tekrar seçim olsa oyunuzu kime verirsiniz?

Yine CHP sine verirdim, icratını beğeniyorum.

Normal şartlarda bir aylık masraf ne olmalıdır?

4500 - 6000 lira olmalı.

Sizce pahalılıktan ve işsizlikten kurtuluş yolu varmıdır?

Bu konuda bir önerim yok. Ama hükümet tedbirli davranmalı çareyi onlar bulmalı.

Bir başka kişiyle

Ne iş yapıyorsunuz?

Kiracıyım

Anlamadınız herhalde ne iş yapıyorsunuz?

İş haa! Çalışmıyorum işsizim

Hanımınız ne iş yapıyor

Hanımım çalışıyor. Bir şirkette muhasebecilik yapıyor

Ne kadar masraf ettiniz?

100 liralık şimdilik daha birşey almadık, daha filemiz gördüğünüz gibi bomboş 1 kg. kabak aldık. Daha birkaç parça birşey aldık. 100 lira gitti. Öğleden sonra akşam üstü daha ucuzluyor o zaman bir daha çıkacağız. Fiatların yanına yaklaşılmıyor. Fiatlar çok pahalı.

Kaç gün yetiyor bu yiyecekler size?

Vallahi bilmeyiz ki onu yani bir misafir geliyor birgünde de bitiyor. Misafirler bizi çok yük altında tutuyorlar, yenide evlendik.

Kiradamısınız?

Evet kiradayız, şimdilik 500 lira veriyoruz. Ama çok dar yakında taşınacağız. Fakat kıraların yanına yaklaşılmıyor. 1500 liradan başlıyor, böyle 3000 liraya kadar var.

Son zamları nasıl karşılıyorsunuz?

İyi canım çok iyi, çok iyi devlet zam yapmalı, zam demek yiğidin kamçısı demektir. Çünkü borçlanıyoruz. Devletimizde dışa borçlanıyor. Bizide o yüzden borçlandırıyorlar.

Normal şartlarda bir aylık geçim masrafı ne olmalıdır.?

Şimdi onu tahmin etmek bile güç, büyüklerimiz tesbit etmişler 2250 lira veriyorlar, geçinebilirsen geçin diyorlar, onlar normal şartları bilmiyorlar herhalde. Onlar bu şartlarda yaşamıyorlar tabi. Bence 40000 lira gerekir, yani milletvekilleri o kadara geçinebiliyorlarsa bizde o kadara geçiniriz. Onların bizden bir farkı yok, onlarda insan bizde insanız.

Pahalılıktan ve işsizlikten kurtuluş yolu varmıdır, nasıl kurtulunur?

Kurtuluş yolu vardır. Öyle zırıdanak patdanak olmaz.

Et vermek mi, Dert vermek mi?

(Baştarafı 4. de)

mı nasıl çözülebilir?

— Valla hükümetin bu işe el koyması lazım

— Yakında E.B.K.'na zam geleceği söylentisi var buna ne dersiniz?

— Her tarafa gelmiştir. Tabii ki buna da gelecektir. Türkiye'de en ucuz olan yer burası, ayakta durduğuna hayret ediyorum zaten, nasıl duruyor diye. Çünkü kasapta 100 lira E.B.K.'da 40 lira, bu E.B.K. nereden alıyor havadan mı alıyor eti.

— E.B.K.'u havadan almıyor, üreticiden alıyor tüketiciye getiriyor. Tüketiciye kendi et verdiğinden dolayı az bir kârla veriyor halk ucuz et yiyebiliyor. Ama kasaplarda ateş pahasına yanına yaklaşılmıyor.

— Aracı olduğundan dolayı tabii abi.

— Evet bir başı bozukluk bir düzensizlik var A'dan Z'ye kadar bu E.B.K. bir kaç yerde daha olsa böyle kuyruk olmaz. Veyahut şurada iki yerde et veriyor. Şuraya da iki kulübe yapsa yarısına da buradan et verse bu izdiham olmaz. Bu millete et vermek değil dert vermektir. Zulümdür.

Röportajlar bittikten sonra halktan kişiler birkaç soru sordular. En ilginçi:

— Ne gazetesi oğlum bu?

— Uyanış ana.

— Yeni bir gazete mi çıkıyor?

— Hayır. Eskiden vardı fakat parasızlık yüzünden çıkamadık. Şimdi tekrar çıkıyoruz.

— İnşallah bu halkı uyandırırsınız.

Teşkilatsız halk köle halktır

İSKENDERUN PİM ŞUBESİ KURULDU

Azgınlaşan hayat pahalılığını ve işsizliği etinde turnağında duyan halkımız «Teşkilatsız halk köle halktır» ana şiarından hareket ederek, hergün kendilerini biraz daha pahalılık ve işsizlik cehenneminde yakan parababalarına karşı, Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği İskenderun Şubesini kurmuşlardır.

İskenderun halkına devrimci selamlar, çalışmalarında başarılar.

PİM GENEL MERKEZİ

örgütlü halk yenilmez!

Alibeyköy PİM

(Baştarafı 4. de)

ka hiçbir bürönun çalışmaması, delegelerin, onu ve denetim kurullarının bir kısmının Alibeyköy Şubesiyle ilişkilerinin kesilmiş olması ve yaklaşan olağanüstü Merkez Genel Kuruluna üyeleri gerçekten temsil edecek delegelerle katılma olarak sıralamıştır.

Dünya ve Türkiye değerlendirmesine ise, emperyalist sistemin büyük bir ekonomik ve siyasi bunalım içinde bulunduğuna ve bu bunalımın yükünü emekçi halkların sırtına baskıları da artırarak yüklemekte olduğuna değinilmiştir. Türkiye'de bu genel durumun bir uzantısı olarak yeni iktidara gelen Ecevit Hükümetinin parababalarının çıkarları doğrultusunda halkımızdan ilk isteğinin «Kemerlerin sıkılması» olduğu belirtilmiştir.

Şube çalışmalarının da okunmasından sonra gündemin eleştiriler maddesinde söz alan delegeler özel olarak şubenin genel olarak da PİM'in çalışmalarının yetersizliğini eleştirmiş ve önerilerde bulunmuşlardır.

Eski yönetimin aklanmasından sonra seçimler yapılmıştır. Yeni seçilen yönetim kurulu adına yapılan konuşmadan sonra da kongre sona ermiştir.

Yeni yönetim kurulu yaptığı ilk toplantıda Cemil Kara'yı Şube Başkanı olarak görevlendirmiştir.

Yeni yönetim ve Alibeyköy Şubesine pahalılık ve işsizliğe karşı sürdürdükleri mücadele de başarılar dileriz.

Devlet Eliyle

(Baştarafı 1. de)

kasıp kavuran «gizli kayırma» rüşvet, irtikap suistimal yoluyla büyük hırsızların suç ortağı kompleksindedir.

Bu sistem içerisinde neyi devlet eliyle dağıtsan «filtreli sigaranın» bile karaborsaya düştüğü bir ülkede tatlı kârın en ölçüsünün bulunduğu işlerde karaborsa nasıl önlenir.

Halkın tamamen aşağıdan gelme, girişim ve kontrolunda teşkilâtlılığı olmadığı sürece devletleştirmeler binbir yolla parababalarının soygun, vurgun avadanlığı olarak kalır.

Yedi bin yıldır ilikleri mizi kemiklerimizi ahtapot gibi sarmış şark kalem efendiğili devletçiliğimizin maddi yükü PAHALILIĞI, İŞSİZLİĞİ, YOKSULLUĞU, manevi yükü ADALETSİZLİĞİ - ANTİDEMOKRATİK KANUNLARI, MUTLAK DÜŞÜNCE KÖLELİĞİYLE halkımızın sırtına yüklenmiştir.

Hal böyle iken parababalarının bu telaşı niye acaba? Vurgunlarından devletçiliğimize avanta koklatmamak olmalı. Ve bir ayı aşkın süredir dağıtım komiteleri gerçekleştirilemediği gibi, özel sektöre de ithalat hakkı verildi.

Böylece vurguncuların ticaret namusuna halel gelmemiş oldu.

UYANIŞ HAREKETLERİ

Halkımızın örgütlü mücadelesi engellenemez!..

Bitlis'te Sömürgeci - Faşist güçlerin, özellikle Kürt Halkına karşı duydukları kin, nefret ve düşmanlık devam ediyor. Türkiye'de cereyan eden Faşist baskı ve zulümlerle Halkımızın Ulusal Demokratik mücadelesi durdurulmak isteniyor. Gün geçmiyorki her gün birkaç köy basılmasın, yaşamak için kaçakçılık yapanlar öldürülmesin. Çoluk çocuğuna ekmek parası götürebilmek için mayın tarlalarında ecel teri dökmesin.

Bunun en yakın örneğini: 11.4. 1978 günü ilimizde yaşadık. 18 yaşındaki Mahfuz Yılmaz adlı genç, odun kaçakçılığı yapma gerekçesiyle sokak ortasında Faşist zihniyetli polisler tarafından vahşice dövülüp, bununla yetinmeyip can korkusuyla kaçan genç arkadaşı kurşunlayıp ağır bir şekilde yaralamışlardır.

Türkiye'de büyük kaçakçılık şebekeleri, karnı şiş patronlarıyla dilediklerini yapıp, milyonları cebe indirirken Ve açık pazarlarda bu kaçak mallar sergilenirken. Sorumlular buna açıkça göz yumup, yaşam kavgası veren zavallı köylümüzü kurşunlamakla sonlarını biraz daha yaklaştırmaktadırlar.

Bitlis halkının örgütlü ve bilinçli mücadelesi Egemen güçlerin oyunlarını her zaman bozup gerçek yüzlerini açığa çıkaracaktır.

Kahrolsun Faşizm.

Yaşasın Halkımızın örgütlü mücadelesi...

PİM Üyesi
Bir Grup Arkadaş

ALİBEYKÖY PİM'in olağanüstü kongresi yapıldı

PİM Alibeyköy Şubesinin I. Olağanüstü Kongresi 26 Mart 1978 Pazar günü delegelerin 3/1 inden de azının katılmasıyla şube binasında yapılmıştır.

Pahalılığa işsizliğe ve faşist baskılara karşı döğüşerek ölen devrim şehitlerinin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra Şube Başkanı Ersin Dinmez yaptığı açış konuşmasında PİM'in başlıca amaçlarından birinin tepeden tırnağa örgütlü parababalarına karşı verilecek mücadelede halkın teşkilatlanmasının gerekliliğini anlatmak olduğunu belirterek delegelerin azlığına dikkati çekmiş ve demek ki kendi üyelerimize bile örgütlü mücadelenin gerekliliğini yeterince anlatamamışız demiştir.

Kongre divanının seçiminden sonra konukların konuşması maddesinde söz alan kimse olmamış ve çalışma raporunun okunmasına geçilmiştir.

Raporun başında yer alan olağanüstü kongreye gidiş nedenleri şubenin içinde bulunduğu genel çalışmama durumu, yönetim kurulundan baş-

(Devamı 3. Sayfada)

MERSİN PİM şubesinin 1. olağan genel kurulu yapıldı

Mart ayı içinde 1. Olağan Kongresini yapan Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği Mersin Şubesi'nin basına açıklamalarını aynen yayınlıyoruz.

«Geçtiğimiz 16 Mart günü İstanbul Üniversitesinde azgınlaşan faşistler kitle katliamının yeni bir örneğini daha vermiştir. 7 yurt severi katletmiş, 40'dan fazlasını yaralamışlardır.

«İçinde bulunduğumuz günlerde azgınlaşarak hızlanan bu faşist cinayetler ne iktir, ne de sondur.

«Yurdumuzu tahakkümünde tutan halkımızı her gün işsizlik, pahalılık, kan, zülüm ve işkence cehenneminde kavuran bu rezil düzen son bulmadıkça para babalarının siyasi iktidarı yıkılmadıkça bu saldırılar her gün azıtarak devam edecektir.

«Halkımızın gerçek dostu tüm Devrimciler;

«Finans Kapital, Tefeci Bezirganlık tahakkümünün Faşizm Özlemlerini kursaklarında bırakmak ve faşizmi yok etmek için bir araya gelmeli, birbirleriyle kardeşçe dayanışarak halk cephesinde örgütlenmelidirler.

«FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA

«YAŞASIN HALK CEPHESİ»

«Geçtiğimiz günlerde paramızın değeri bir kez daha düşürüldü. Ortalama % 32,5 oranında yapılan devalüasyonla cebimizdeki 15 TL'nın 5 lirası daha çalındı. Halkımızın cebinden çalınan bu paralar Uluslararası Finans Kapital'e haraç olarak sunuldu.

«Binbir vaad ve umutla önümüze çıkan ECEVİT Hükümeti de parababalarının isteği doğrultusunda hareket etti. Ve «Resmi Kalpazanlık» denilen devalüasyonla halkımız zam, açlık ve zülümle başbaşa bırakıldı.

«Yani artık TÜRKİYE'mizin işçisi, köylüsü, esnafı, memuru kısacası fakir halkımız toptan Uluslararası Finans Kapitalin kuruluşu olan İ.M.F.'ye ipoteklenmiş, sağmal edilmiştir.

«Bu durumda artık halkımız; parababalarının partilerine bakarak «UMUT» aramaya kayılmamalıdır. Çünkü UMUT kendilerindedir. Yani UMUT işçi sınıfımızda, fakir köylümüzde, çalışan insanlarımızın elindedir.

«KAHROLSUN HALKIMIZI İŞSİZLİK VE PAHALILIK CEHENNEMİNDE YAKAN PARABABALARI DÜZENİ

«YAŞASIN PİM.»

İŞ CİNAYETLERİ ARTIYOR!

Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği Silifke Şubesinin SEKA Akdeniz Tesislerinde ölen işçiler ile ilgili açıklamasını aynen yayınlıyoruz:

«26/2/1978 Pazar günü saat 21.35'te Seka Akdeniz tesislerinde Kutlutaş Müteahhit firması iş yerinden 2 kişi yine işveren sınıfının aşırı kâr hırslarından dolayı iş cinayetine onların deyimi ile «iş kazasına» kurban gitmiştir.

«Bu ne ilk kurbandır nede son. Çünki İsdemir'de, Aliağa'da, hergün onlarca işçi ölüyor, öldürülüyor. Dikkat edelim: mesai saat 17.00'de bittiği halde olay 21.35'te meydana gelmiştir. Yasalara göre işveren işçiyi 3 saatten fazla mesaiye bırakamadığı halde işçi gecenin köründe çalıştırılıyor. NEDEN?

«Cevap hergün söylediğimiz gibi açık: Hepimizin boynunda asılı olan İŞSİZLİK denilen lanet halkası ve İŞTEN ATILMA KORKUSU.

«İŞÇİLER: patronların aşırı kâr hırsından dolayı her işi yapabileceklerini göz önüne alalım, bilincimize çıkaralım. 2 tane üyesi göz göre göre ölüme götürülürken hatta öldükten sonra nerede idi sendika yöneticileri? Nerede idi sendika ağaları patronları? Lüks otobillerinin içinde güzel, makyajlı hanımlarının yanında mıydılar acaba?

Bütün bunlar bize ders olmalıki kendi sendikamızı iş yerinde kendimiz örgütleyelim, kendimiz yönetelim. Bu uğurda her şeyi göze alalım. Bu gün onlar öldüyse yarın ölecek olan biziz. Bunu bilelim ve harekete geçelim, örgütlenelim, bilinçlenelim. Kendi sendikamızı kendimiz örmek için görev başına.....»

— «KAHROLSUN HALKIMIZI İŞSİZLİK ve PAHALILIK CEHENNEMİNDE YAKAN PARABABALARI DÜZENİ»

— «KAHROLSUN SENDİKA GANGASTERLERİ»

— «YAŞASIN İŞÇİ SINIFI SENDİKACILIĞI»

— «YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ»

Et vermek mi, dert vermek mi?

Biz Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği Zeytinburnu Şubesi olarak Et Balık Kurumundaki durumu tüm Türkiye'ye göstermek istiyoruz.

Konu şu: Sabahın köründe, saat 4-5-6 hatta daha erken vakitlerde başlayan ve İstanbul'un çeşitli yerlerinden gelen halkımız; bir kilo ucuz et yiyebilmek pahalılık cehenneminde biraz az yanabilmek için kuyruklar oluşturmakta. Üşüyerek titriyerek 1 kilo et alıp yiyebilmek mücadelesini vermektedir. Kasaplardaki fiatların durumu ise «canımız çekmesin» diye önünden geçemeyecek kadar pahalı, evimize girmeyecek kadar lükstür. Şimdi dertleri derdimiz olan halkımızı dinliyelim:

Soru: Ne iş yapıyorsunuz?

Cevap: Ev kadınıyım.

Soru: Sabah saat kaçta geldiniz?

Cevap: Haa 7 de geldik. şimdiye kadar da donduk vallahi.

Soru: Ne alacaksınız?

Cevap: Kıyma, parça, sucuk ne verirlerse.

Soru: Fiatları ne kadar acaba burada?

Cevap: 44 lira.

Soru: Kasapta ne kadar.

Cevap: Kasapta 100 lira.

Soru: Aralarında neden bu kadar fark vardır acaba?

Cevap: Ne bileyim ben ne anlarım öyle şeyden.

Yakında Et Balık Kurumu ürünlerine zam geleceği söylentisi var buna ne dersiniz?

— Onlara zam geldimi, bizim işçilere de zam gelmeli. Gemlezse ne olur biz ne yapar ız o zaman.

— Pahalılık ortadan kalkabilir mi?

— Ne bileyim kalkabilir mi kalkamaz mı.

— Ne iş yapıyorsunuz?

— Emekli memurum.

— Saat kaçta geldiniz?

— Saat 7 den beri burada yım.

— Ne alacaksınız?

— Kıyma alacam.

— Fiatı ne oluyor?

— Valla ucuz işte, 44 lira kıyma, 57 lira parça et.

— Kasapta ne kadar?

— 90 ile 100 arası.

— Bu kadar aşırı fiat farkı olmasının nedeni nedir acaba?

— Valla bilmiyoruz bey efendi. Kasaplar fahiş fiata satıyorlar.

— Buna çözüm önerinizi var

(Devamı 2. Sayfada)

uyanış

Sahibi: İmam Budak, Yazışleri Müdürü: Ali Mavi
Yönetim Yeri: Bakabanağa Mah. Hankzade er Sokak No: 43/3 Laleli/İst.
Baskı Tarihi: 22.4.1978
Dizgi / baskı: Kent Basımevi
Alayköşkü Caddesi Küçük Sokak Guldere Han Kat 1 Cağaloğlu/İSTANBUL